

seloven og § 77, stk. 2-4, i realkreditloven samt de tilsvarende definitioner i forslaget til ny årsregnskabslov, jf. dennes bilag 1, og aktieselskabsloven, jf. dennes § 2, stk. 1. Definitionen af en dattervirksomhed i nr. 5 svarer endvidere til dattervirksomhedsbegrebet i lov om forsikringsvirksomhed § 3, stk. 3. Dattervirksomhedsbegrebet udvides derimod i forhold til begrebet i realkreditloven, hvor definitionen af dattervirksomheder er indskrænket til alene at være dattervirksomheder af finansielle holdingselskaber og kreditinstitutter.

I nr. 7 foreslås det, at der foretages en sammenlægning af begreberne finansielt holdingselskab samt moderselskaber, der ikke er finansielle holdingselskaber, og hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, som de forefindes i de gældende regler i bank- og sparekasseloven, lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven. Det foreslås, at betegnelsen herefter bliver en finansiel holdingvirksomhed.

De i nr. 7 omtalte finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter og modervirksomheder er defineret i nr. 1, 3 og 4.

Ved udelukkende eller hovedsageligt forstås, at enten hele aktiviteten eller langt størstedelen af aktiviteten består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter.

Det må bero på en konkret vurdering af den enkelte holdingvirksomhed, om denne må betragtes som en finansiel holdingvirksomhed. Ved afgørelsen af, om der foreligger en finansiel holdingvirksomhed, vil der bl.a. blive lagt vægt på, hvor stor en andel af balancen, der udgøres af dattervirksomheder, som er finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter.

En modervirksomhed, som driver virksomhed omfattet af tilsynslovgivningen, vil ikke være en finansiel holdingvirksomhed, da dens hovedvirksomhed ikke vil være at eje kapitalandele i finansielle virksomheder men at drive forsikringsvirksomhed, pengeinstitutvirksomhed, fondsmæglervirksomhed eller realkreditvirksomhed.

Som følge af den nye definition af en finansiel holdingvirksomhed indføres endvidere tre nye begreber i nr. 8-10. Disse typer af holdingvirksomheder er i de gældende regler indeholdt i begrebet finansielt holdingselskab.

Definitionen i nr. 8 svarer til indholdet af den gældende § 23, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber, jf. § 37 a, stk. 4, i bank- og sparekasseloven, og er i overensstemmelse med EF-direktiver herom, jf. bilag 1.

Definitionen i nr. 9 svarer til den hidtil gældende § 37 a, stk. 4, i bank- og sparekasseloven og er i overensstemmelse med EF-direktiver herom, jf. bilag 1.

Definitionen i nr. 10 svarer til den hidtil gældende § 77, stk. 5, i realkreditloven og er i overensstemmelse med EF-direktiver herom, jf. bilag 1.

I nr. 11 defineres associerede virksomheder. Definitionen svarer indholdsmæssigt til definitionen i forslaget til ny årsregnskabslov, jf. dennes bilag 1.

Stk. 2 definerer kapitalinteresser og er i overensstemmelse med definitionen i EF-direktiver herom, jf. bilag 1.

Stk. 3 definerer begrebet kvalificeret andel i overensstemmelse med EF-direktiver herom, jf. bilag 1. Ordlyden er ændret i forhold til den gældende bestemmelse i realkreditloven. Der er imidlertid ikke tilsigtet realitetsændringer hermed.

Ved en kvalificeret andel forstås besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller 10 pct. af stemmerne. Besiddelse kan ske enten direkte eller indirekte ved ejerskab eller pantsætning.

Erhvervelse af mindre end 10 pct., hvorved der åbnes mulighed for udøvelse af en betydelig indflydelse, vil tillige være omfattet af bestemmelsen. Sådanne tilfælde kan blandt andet foreligge i situationer, hvor aktionærer via aftaler, vedtægtsmæssige rettigheder eller lignende kan udøve en betydelig indflydelse på den finansielle virksomhed.

Stk. 4 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 2, stk. 4 og 5.

Til kapitel 2

Til § 3

Bestemmelsen indeholder reglen om, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsetik og god praksis (herefter omtalt med fællesbetegnelsen »god-skik«) inden for virksomhedsområdet.

En tilsvarende bestemmelse, for så vidt angår finansielle virksomheder, findes i bank- og sparekasseloven, lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven.

Bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomhed har en anden ordlyd end bestemmelsen i henholdsvis bank- og sparekasseloven og realkreditloven. Forskellen er imidlertid udelukkende af sproglig karakter bortset fra, at den harmoniserede bestemmelse ikke medtager dattervirksomheder. I den gældende tilsynslovgivning har Finanstilsynet mulighed for at give påbud efter god-skik bestemmelsen. Denne hjemmel er